

de premissis omnibus circa perfectionem cordis in dei dilectione conquisitis. Primum et principium est semper oculus cordis habere prout sapiens iussit ad illa que precepit deus. Cetera vero omnia tanquam in uania quodam accessoria reputare nisi pro quantum fuerint vel voto proprio vel superioris iniuncto precepta. Non ita tamen ut accipiamus quasi velamen malicie libertatem in diuinorum latitudine preceptorum sed bona et equa fide studeamus seruire deo in sanctitate et iusticia coram ipso omnibus diebus nostris nec ita periculum amemus ut pereamus in illo. Recte colligitur vere sentis hec fac ut diligere deum ex toto corde perfectoque cognoscaris.

Finit.

Tractatus doctoris consolatorij venerabilis magistri Johannis bannis de Berson Lancellarij parisiensis de meditatione.

Prima considera.

Quid sit meditatio et de triplici oculo.

Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Felix certe qui cum propheta potest et sententia dicere verbum istud. Sed videamus primo quid sit meditatio cordis non pro carnali sed spirituali corde. Est autem meditatio vehemens cordis applicatio ad aliquid inuestigandum et inueniendum fructuose. Et hec applicatio fortis habet difficultatem que quandoque est maior quandoque minor. Quod ut intelligamus presupponamus ex creditis et ab experientia cor nostrum conditum esse et habere tres species oculorum. Oculos scilicet mentales rationales et sensuales. Et ex illis est utrobique unus oculus in cognitione et alius in affectione. Fundatur hec distinctio in quadam alia distinctione qua distinguimus hominem habere portionem seu faciem rationis duplicem. Quarum superior vertitur ad leges eternas altera ad temporales. neutra tamen in actu suo dependet ab organo corporeo. Sub istis est ratio demersa corpori que sensualitas appellatur. Primus horum oculorum vocatur ab aliquibus oculus mentis. Alter oculus rationis. Tertius oculus corporis.

Secunda confide.

Iste triplex oculus per peccatum conturbatus est.

Ut ab initio bene considerationalis creature talis ordo ordinisque tranquillitas que ad nutum et merum imperium sensualitas rationi inferiori et inferior ratio superiori seruebat. Et erat ab inferioribus ad superiora prius et facilis assensus faciente hoc leuitate originalis iusticie subuehente sursum corda. que admodum naturaliter ignis sua leuitate fert sursum. At uero postquam aduersus dominum supremum ingrata proditio demeruit auferri hanc iusticiam originalem. subintravit pondus grauissimum peccati quod miseram et captiuam animam trahere non cessat ad infima tanquam circumligata sit funibus catenis et copedibus vincula et in mendacitate et ferro. Sicque modo mirabili imo confusionem miserabili est facta ordinis prioris conuersio imo puerio. que in hodie sicmerso tenebris et carcere ceco conturbatur est in ira oculus utriusque triplex per infectionem in sensualitate per obnubilatores in inferiori rationis portione et per quadam execrationem in rationis portione superiori.

Tertia considera.

Meditandi difficultas prouenit ex pena peccati principaliter.

Habemus ecce primariam causam difficultatis quam in meditatione sentimus quam in habendis semper ad dominum oculis experimur. facit hoc penalis grauedo deorsum iugiter impellens. que admodum videre est sensibiliter in aqueductu. que tota facilitate defluit in ima continetur autem cum sursum leuatur non tamen cum violentia. Non aliter est de humano corde quod ad infima prius leuiter effluit. hancque et illac ueluti sine retinaculo vel labore descendit. Quam facilis est ut ait poeta descensus auerni. Sed reuocare gradum superasque euadere ad auras hoc opus hic labor est.

Quarta considera.

Meditatio non solum fit in cognitiua sed etiam in affectiua.

Perferremur consequenter ex predictis naturam seu proprietatem meditationis quoniam ex hoc ipso que necessaria nobis ad deum tendentibus.

existat videbim'. Dixim' aut' et repetim' q' meditatio e' fortis et rehemens applicatio vel attentio ad aliqd' inuestigandū et inueniendū fructuose. Addim' fructuose ne meditatio h'gat aut in sup'itione/ aut i' curiositate, vel in melancolicā stoliditate. Dicitur mus q' plectetes q' meditatio e' rehemens et salubris ai applicatio ad aliqd' inuestigandū/ vel expimētalr' agnoscedū. Ponas mus hoc vltimū ppter naturā ipsi' affectionis q' diuersa sortit' noīa/ pportionalit' ad pditionē cognitōis. Ad enī pōt aliter affectio agnosci q' expimētalit' per eū qui per eam afficit. Quā expimētalit' affectōis cognitionē non pōt eam hñs in aliū verbis q'buslibet fundere/ nisi silr' affect' sit ille alt' q'm sol' nouit sicut in apoc. scribit q' accipit. Propterea vocat' māna absconditum. Exemplū est pspicuū in illo q' nouit dulce dinem mellis solū p doctrinā/ sicut medicus san' noscit infirmatis dolorē. Nec autem dulcedo a gustate, et hic dolor ab egrotante/ longe aliter cognoscunt'.

Quinta considera.

Meditanti necessaria est longanimitas, ut ignis deuotionis ardeat.

Perpendimus ex his q'ss' profunde senserit ppha naturā meditatonis dū ait In meditatonē mea exarde scet ignis. Utrūq' enī amplex' e' et lumē in intellectu et ardorē in affectu. Quātū vero sit difficile q' ignis deuotōis spūalis exar deat statu meditatonis, fiet notū desiderātib' ignē materiale dū q'ris a lignis aquo/ sis viridib' aut luto respis elici. Suffla quātū potes, itez atq' itez multo conatu resuffla, emergit plurim' ab initio fum' cō turbās oculos/ vicemicabit scintilla que mox euanescit. Dispeges forsitan irat' pgesta prius ligna si nō in lōganimitate pstit' teris/ quā lōganimitatē appellam' h' meditatonē/ aut meditatonē coniungendā.

Sexta considera.

Difficile valde est dare regulam certam de modo meditando.

Aminimus aliquas nos scripisse doctrinas vel industrias nedū latino sed et gallico sermone sup' habēda meditatonē tali, licet fortassis vlt' simus alijs et' minis vtpote i' tractatulo de mystica theologia/ pte ea q' paxim hui' docet/ et in altero

de mōte h'cēplatois edito/ altero q' rurū de medicitate spūali pposito. Deniq' tāta repit' difficultas tanta p diuersitate hominum varietas in practicando doctrinam vere sancte q' meditationis/ q' an silere vel aliquid scribere consultius sit videor ego/ mei mibi quandoq' sub dubio, hinc inde mente fluctuare.

Septima confide.

Meditatio est vtilis ad contemplationes et piculosa ppter in discretionē.

Dum enī recogito/ q' absq' meditatonis exercitio nullus secluso miraculo dei speciali ad pfectionem ptemplatois dirigif aut puenit/ nullus ad rectissimā xpiane religionis normā attinigit/ imo vix se pponit/ audeo zelans sancte meditatonis studiū suadere. Auero dū rotiens exprus picula sedulus recogito difficultatē rarduā raritatē pueniēdi q' trahere meditatio nitit' ego q'si torpēs et stupid' cficior. Sed q'serit q's q' pacto sic eueniat. Qd' nimirū frequēter expm' est videlicet vt ptingat studiū meditatonis pueri dilabiq' vel in morbū melancolice passionis ppter immoderationē/ vel propter supbiā darsi in reprobū sensum diabolice illuōis. Et meditatonis abusu id fieri sciat.

Octaua considera.

Abusus meditationis cōpatur abusu vini respectu febricitantium.

Anuducamus id q'd dicim'. Scimus vinū in iocūditatē et hōis salutē pditū esse. Sic enī scriptura/ sic r' loq't. Videm' tñ ex abusu potatū pferim dū febrū discrasia laborat/ q' potus vini alias salubris/ cāryl' egritudine apliorē/ vel manā vel furozē et quōz morte. nos aut' filios adā q's egrotos. q's febricitantes esse pessimis aie febrū negauerit. Quib' vertunt' in nausē et amaritudinē diuinor' eloquioz verba. q' in sel' puerit' suauissimi diuini verbi panis. Deu miserō nos. beu q's ex intima p' sideratōne talis misericordiam clamauit apl'us. Infelix ego hō quis me liberabit de corpe mortis hui'. Et subiungit Gratia dei p ihm xpm.

Nonā considera.

In meditatione assit discretio quaz parat' expti et boni viri consultatio.

Dem
 Quidam cogit quod dicitur
 Quidam cogit quod dicitur
 Quidam cogit quod dicitur
 Consideratio. x.
 Consideratio. xi.
 Consideratio. xii.

Quid agam? ergo: quid dicimus? **I**bi ne precipites per abrupta viarum: **I**bi ne per desideria cordis nostri. et in aduersionibus pessimis desperati sine freno sine lege sine ordine: **N**on quid sufficient nobis cogitationes inutiles/vage instabiles/sordide/fluxu somnioque simillime que non solatorem vel edificatorem allaturae sunt/sed desolatorem mestissimam et ruinas oblectantibus se in eisdem. **R**idebimus nequaquam ita fieri debere: sed assit discretio moderatrix in omnibus. quam non securus habere post diuinam gratiam poterimus? quae per sedulum et securum alteri expi nosque diligenter et agnoscentis peritiam. **A**lamat **A**resto. voce experientie/dicens quod ars et virtus sunt circa difficultata/ut ars pingendi. ars scribendi. ars citharisandi. virtus castitatis. virtus fortitudinis. virtus sobrietatis. **D**ocvero sic intelligendum est quod ab initio virtus et ars multas in acquisitione sua partium difficultates. dum vero fuerint adque te facilia sunt eis omnia. **P**ingit facilius pictor exercitatus in arte. **S**ic de scriptore et citharista videmus/ita ut dicere cogere id est **A**resto. quod ars perfecta non deliberat/tam sibi facilis est actus suus.

Consideratio. X.

Comparatio meditantis ad scribentem re. studiose vel inadvententer.

Utimur ista operatione dum de meditatione loquimur. **A**tendam quod in trahendo praesertim lineas picture vel scripture difficultas nulla est. sicut nec etiam discursum digitorum per cithare cordas. **I**n uenimus sicut in cogitatione/non enim difficile vel laboriose nunc habet. nunc illud put occurrerit cogitatur. **S**ed quae nullum inde resulter fructus vides in sic pingente. sic scribente. sic citharisante. **I**ta neque praesens in sic cogitare imo cum se talibus vagis cogitationibus oblectauerit ut dicit **S**ene. tristis remanebit. porro laboriose studiose et attentissime cum mira tarditate pingendo. scribendo et citharisando/sit quae ut bene et celeriter ista fiant.

Consideratio. XI.

Ex vaga cogitatione non surgit meditatio. sed de meditatione bene fit contemplatio.

Quorsum ista? **A**imix ut ostendam quae admodum de cogitatione nullus unquam proficiet aut emerget in meditatione/quanto minus in contemplationem. **E**t

meditatione vero quae summam habet difficultatem: si bona fide. simplici corde. et discreta diligentia exerceat. pueniemus ad hanc perfectionem quod absque ulla difficultate fiet apud nos fructuose/quod summo meditationis studio quod quere volumus. **I**ta denique transibit meditatio in contemplationem. non enim differt meditatio a contemplatione/nisi penes facile et difficile. quoniam utrobique est fructus/aliter quae in cogitatione.

Consideratio. XII.

Contemplatio tam quo ad affectum quam quo ad intellectum describitur.

Describit autem contemplatio quod est liber et expeditus mentis intuitus in res perspicendas visqueque diffusus. **E**t hoc quod ad contemplationem quae respicit intellectum. **P**orro quod ad contemplationem quae consistit in affectu et in praxi describit eam **H**ug. quod est per subleuate mentis iubilum. mors quaedam carnalium desideriorum. hoc est gustare quod suavis est dominus. **Q**uod est gustum sequitur longe alia cognitio quam fuerit intellectualis solum visio/seu quaedam auditio per fidem aut scripturam.

Consideratio. XIII.

Meditatio in principio difficilis/per exercitium fit facilis.

Meditabitur ecce aliquis gemens et suspirans ut coluba. dicitur cum propheta **D**editur sum nocte cum corde meo/excitabar et scopebam spiritum meum. **F**aciet hanc anxie difficultem et laboriosam. nunc recogitando annos suos in amaritudine anime suae. nunc iudicia dei quae sunt abyssus multa in celo sursum. et in terra deorsum: et ita de reliquis circa quae versatur meditantis intentio vehemens/ut ea quae meditat vel cogitat lapidum ac firmi veluti in affectu trahat. efficiet tamen. ut hanc omnia tanta facilitate recogitet et sapiat quae facilis est ipsa cogitatio. **D**ocet nos exempla praedicta si dubitamus. **N**on enim plures laboribus scriptorum/pictorum et citharista bene agendo quod optime didicerit. quae vagus et vanus aliquis ab initio. discurrens sine arte et ordine per lineas scripture vel picture. aut per cithare cordas.

Consideratio. XIII.

Meditans/quantumcumque expertus/laborem necesse est ut semper sentiat.

Hodendum est ad praemissa nihilominus quod vix aliquis est in arte sua ita peritus. quin assidue ad aliqua

vel cognoscēda vel agēda posset pficere. q̄/ lia necesse ē. vt cū labore nouo audiatz pra- cticet. **V**ulto magis hoc vez ē in ipa d̄ q̄ loq̄mur meditātōne que nouos veritatis aut deuotionis iugiter parere fetus studet. **S**ed nō deest parturitionis dolor. ppter il- lud maledictū spūaliter intellectū. **I**n do- lore paries filios. **N**ō t̄m̄ meminit p̄ssure p- pter gaudiū q̄ nat̄ est sibi noū cognitōis aut affectōis sancte fetus in mundū.

Consideratio. xv.

Non dū purgati h̄nt loco meditātōis gra- ues cogitationū tēptationes. quibz timor dei est necessarius.

Venit aut̄ ab initio frequētius vt dū aliq̄s nō dū purgat̄ vicijs/sata- git meditari vt colūba/meditabit̄ quasi ve- tus sinea dolos z odia. meditabitur vt ca- nis rodens iuxta verbū satirici rabiosa si- lentia. meditabit̄ quasi sordida sus fedif- imas corde volūēs z reuolūēs carnalium turpitudinū cogitationes. **Q**uid porro de blasphemie spūi q̄ abominabilis. q̄s horē- dus. nōnunq̄s insurgit cōtra meditātē loquēdo aduersus deū ac sanctos ei? in- gentia tam execrāda q̄ nec ea ferilitū sit. **D**inc̄z adiciunt̄ z iniiciunt̄ pene vsq̄ ad cordis intima/infideltatis iacula. **S**pei null̄ manet loc̄ oīa sunt grauiā. **E**tiam te- dio est ipa vita. **S**arat̄z despationis vndi- c̄z patz. **U**n̄ ppter hoc z talia manifestat ex- perimentū q̄s rectissime sapiēs consuluerit cū dicebat. **F**ili accedens ad seruitutē dei ppara aiām tuā ad tēptationē. **S**ubiū/ gens p̄sidium securissimū. **S**ra in timore **B**eat̄ enī vir qui semp est pavidus.

Consideratio. xvi.

Non meditās debet credere suo directori et de uisibilibz ad inuisibilia conari.

Pavidus vero semp quō beatus. q̄ p̄reret aliq̄s. dū timor addit timori scrupul̄/scrupulis/pusillanimitatē pusillanimitati. p̄sertim dū non adest assi- due p̄siliator/dux z p̄mōstrator itineris ar- ti z recti. **S**i vero talis q̄ rarus ē hīs artē pariter z pietatez fuerit forte inuētus/cum ocio nouū meditantē instruendi quātūq̄z licuerit. **F**elix quidē erit ipse nouus tyro. si tamen prius absq̄ vlla tēptatōe para- tus est credere p̄silio. **S**ed o quotiēs bone ihu quotiēs besitabit z idē reperet iterum

iterūq̄ quasi falli reformidās. **S**cripti q̄/ dam sup̄ hmōi scrupulis in tractatu de p̄- parādo ad missas. **A**liqua etiā similiter de cautelis p̄ra spūm blasphemie dirisimū. **A**duersus q̄ remediū optimū est p̄tēner/ nec curare/ q̄npon̄ irridere/ neq̄ sup̄ his solite p̄fiteri/ nisi forsitan in principio p- cautela z h̄ndo p̄silio. **D**escrupulis q̄z tes- neat̄ hec regula q̄ aduersus eos agēdū ē si sit prudens aliq̄s z exp̄tus p̄siliator dicta/ uerit̄ aut iusserit. **N**ec aget in h̄ p̄ra p̄sciaz demeritorie/ dū illā ad p̄siliū sapiētioris p- rōnis libertatem ab aīo suo mutat z depo- nit/ q̄suis assidue sensualitatis remurmu- ratio sentiat. **A**lioq̄ nunq̄ sit in pace deo loc̄ cordis. **R**ursus aduertendū. q̄m sic docēt̄ aref. **D**is n̄ra p̄gnitio venit a sensu z itez q̄ necesse ē oēm intelligētē fantasi- mata speculari. **S**ic originatur meditātō cordis n̄ra a sensibilibz q̄ figurata sūt z cor- lorata ac ceteris accidētibz t̄pis z loci circū uoluta. **H**inc sunt meditātōnes p̄scripte. hinc imagines picte vel sculpte. **H**inc ge- neralit̄ sit illud psalmiste. **D**editar̄ in oibz opibz tuis/ z i factis manū tuaz me- ditabar. **Q**ue vtiq̄ facta sūt corporalia sic z opa. **A**uibilomin̄ debet assurgere meditās z vltra p̄gredi/ veluti p̄ scala aliquā ex visi- bilibz ad inuisibilia. **S**ic dicit̄ apls q̄ in- sibilialia dei ex his q̄ facta sūt intellecta p̄spi- ciūt. sempit̄na q̄z v̄t̄ ei? z d̄nit̄as. **P**ropte- rea docēs nos a corporalibz ad spūalia miḡ- re dicebat. **E**t si xpm̄ fm̄ carnē cognouim̄ nūc tamē fm̄ carnē nō nouimus.

Consideratio. xvii.

Meditans venit ad picula ppter supbiam et ppter carnaliū imaginationē.

Ap̄lius vero addim̄. **C**omptus est sepius q̄ volentes intēdere me- ditationi/ si non discrete hoc fece- rint/decidit̄ vel in tēptationes z illusiones diaboli propter eoz licet latentē arroga- tiām/ vel efficiunt̄ fantastici z melancolici propter fixam nimis z radicatā atq̄ p̄fun- datam in rebz corporalibz imaginationē. **Q**ue quādoq̄z prendit̄ vsq̄ ad insaniam. **S**up̄ est imago mulieris lapidea/ cui in- spectione nimis crebra/ quidā fact̄ est p̄bi- locaprus. quē admodūz de pygmalione et sua imagine narrant fabule poetice. et de narciso qui propriam in fonte perlucida speculans imaginem. sic in eius sp̄ma

De mīd

habebit in occubere. **P**roter...

... **C**onsideratio. xvii. **M**editans...

... **P**rima notia de... **I**...

stultus hēsit vt occūberet. Potuerāt h̄ plu- rima dici de causis ⁊ modis h̄mōi lesionis virtutis fantastice. Ideo q̄ vigilātes pati- unt̄ somniātibz silia. Et h̄ vocat̄ gallice re- uer vel reuerie. Ita vt reputent ea q̄ in sola fantasia versant̄ interi⁹/ exterioribz p̄cipe sensibz. Notū ē hoc in maniacis. Notū p̄- terea in q̄busdā melācolicis/ q̄ nōnūq̄ vo- lunt se deuotos meditatiuosq̄ dici ⁊ repu- tari. Quos h̄mōi p̄fundata circa corpalia fantasiatio facit errare multipliciter/ eousq̄ vt vel in eleuatōe corpis xp̄i/ vel in alia re/ cogitatōe sua/ existimēt se videre realit̄ de- um crucifixuz/ aut sub alia quāsi fantastica forma corpali. Putātq̄ alij se voces audi- re tanq̄ xp̄i/ vel alicui⁹ sanctorū. Quia sup- re p̄ assignatōe naturalis cause diuersa sūt a diuersis scripta volumina de quibz nō est nūdicendū p̄ singula. Consurgit h̄ dif- ficultas nō modica qualiter videlicet sciri possit distinctio inter reuelatōnes veras ⁊ falsas. An fiant ab angelis lucis aut tene- braz. Hoc ē a sanctis angelis aut diaboli. Quas reuelatōes vtiq̄ abnegare n̄ possu- mus fore nōnūq̄ a p̄turbatis fantasti- bz ⁊ erroneis. Felix p̄inde q̄ in lege dñi me- ditat̄ die ac nocte/ si tñ comes fuerit discre- tio/ quā solā parat hūilitas captiuas oēm intellectū in obsequiū fidei/ ⁊ semp alieno magis q̄ p̄prio credēs iudicio.

Finis. i. 4. 83. ipo die valeriani. Incipit tractatus eiusdē de simplificatione. stabilitione. seu mundificatione cordis.

Prima notula de vi abstractiua intellectus.

A simplicitate cordis querite il- lum. Hāc sapiētis exhortatōez: hanc simplicitatē cordis/ illi- facere nequeūt q̄ sunt in se mul- tiplices variq̄. Propterea necesse ē spūa- le cor aie (qz caro nō p̄dest quicq̄) adynita- tē recolligi. si cauere debeat piculū q̄le no- tauim⁹ in fine tractat⁹ alteri⁹. Hoc s̄o quō- fiat explicare difficult⁹ est. q̄z qliter non fiat agnoscere. Et q̄dē apud eruditos in phisq̄ disciplinis hēbit̄ ista manu ductio n̄ra pri- ma min⁹ difficultatis. P̄oller itaq̄ n̄r̄ itel- lect⁹ vi abstractiua/ q̄ longe p̄fectior effica- ciorq̄ ē. q̄z ponat̄ in estimatiua ⁊ tute bru- ti vt pote ouis. Que tñ vt dicit Auicēn. ex

motu ⁊ figura lupi visi/ elicit̄ mox inimici- ciā nō sensatā quā refugit. At̄ igit̄ intelles- ctus p̄ inspectōez fantasmatū causatoz a rebz extrinsecis. vnde format̄ primo conce- ptus vagos ab omni p̄notatōe accidētuz vt a situ. a loco. a figura. a tpe. ⁊ sic de alijs. Quo facto remanet in alia silitudo eēntia/ lis/ in q̄ uenit̄ exteri⁹ a pte rei oia sensata que sunt eiusdē generis vel eiusdē sp̄i. Ex- emplū primi aialitas. Exēplū scōi būan i- tas. Quia denudatōe sic facta remanet ab- solutus ⁊ vlis cōcept⁹ aialis. Remanet in- sup specificus ⁊ absolutus cōceptus boīs quos signāt voces iste aial ⁊ hō.

Notula II.

De simplificatione cordis in meditatione per abstractionē a fantasmatibz et figuris per bonum. Raducam⁹ p̄nter ad p̄positū d̄ sim- plicatōe meditātōem n̄ram circa diuina/ p̄ abstractōnez a fantasmatibz ⁊ fig- uris. Ecce stet q̄ scim⁹ nos h̄re dilectōem boni ⁊ odium mali. Stem⁹ in his paucis primo. qm̄ inuenit̄ sile de reliquis multis. Audio igit̄ ⁊ cognosco q̄ diligis bonum. Introget te meditatio tua q̄ res ē ista dile- ctio. Costat itaq̄ q̄ neq̄ colorata est. neq̄ sonora. neq̄ sapida neq̄ odorifera neq̄ fri- gida. neq̄ calida. nō lenis. nō aspa. Itē in- terroget te meditatio tua qliter ⁊ in quo se- figat ⁊ statuat. cū id in q̄ se figere ⁊ statuere videt̄ neq̄ figuratū. neq̄ corpulentū sit/ ca- lidum/ frigidum/ aut coloratum.

Notula III.

De conceptu boni absoluto seu vniuersa- li qualiter fiat. Oices fortassis q̄ non habeas con- ceptum dilectionis boni / qn̄ de necessitate feratur cordis intuitus ad hoc vel ad illud bonum particulare. vt ad bonam tunicam. ad bonum cibum. ad bonū hominē. Et ita de reliquis. Respon- sio tibi patet p̄ alteram p̄siderationē prio- rem de vi abstractiua cordis intellectualis per cui⁹ virtutis opationez. tolle bonum hoc. tolle bonū illud sicut loquitur Aug⁹ et remanebit verum ⁊ generale bonū. Quō- qualiter fiat iam aperuimus. Conueniūt nempe bona omnia in vna generali ratio- ne que est cōuenientia ad appetitū. Bonū quippe est qd̄ omnia appetunt. Denudes

iterūz quas falsitas. Sc- dam sup̄ h̄mōi lesionis virtutis... parādo ad nullū. Quia n̄r̄... cautis p̄ra s̄m̄ h̄mōi... Adueris q̄ reuelatōes... nec curare. q̄p̄... nec curare. q̄p̄... solitūe s̄m̄... cautela ⁊ b̄do. p̄... neq̄ de regula q̄... sup̄p̄ndē aliq̄... uerit̄ aut uerit̄... demerit̄... rōnis libertatem... nūc q̄uis assidue... rōno leniat. Ad h̄mōi... loc⁹ cordis. Rarū... docēt̄ ar̄. Dicit̄... eūq̄ q̄ necesse ē... m̄ra speculā. Sic... cordis n̄r̄i a sensibilibz... lotata ac ceteris... uolunt. Dicit̄... hinc imagines... nerat̄ s̄m̄... oibz opibz n̄r̄i... dicit̄. Que vtiq̄... opa. Ad h̄mōi... r̄ n̄r̄i p̄gredi... h̄mōi ad inuolubilia. Si dicit̄... h̄mōi de q̄ h̄is q̄... cū s̄m̄p̄na q̄... r̄a uocēs n̄r̄as a corpore... r̄e dicit̄. Et q̄n̄... n̄c tamē s̄m̄... Consideratio xvi. Meditans uenit ad picula per... et p̄ter carnalia imaginatōez. Hylus uero addit. Est... est sepina q̄ uolentes... dicit̄. r̄m̄ decidit̄ vt in... diaboli p̄pter eoz... nam vt efficit̄... p̄pter ficam n̄m̄ ⁊... datam in r̄do corpore... Que quādoq̄ p̄cedit̄... Superst̄ imago m̄b̄ris... spectione nimis crebra... loca p̄ns. quādoq̄ de... sua imagine narrat̄... narciso qui p̄p̄ram... do speculans imaginem...